

Naar man nu altsaa herefter i alle Anvisninger, hvor Lovens Hovedbestemmelser komme til Anvendelse, skal skrive eller trykke dette Ord, ville ærede Medlemmer se, at der bliver trykt en uendelig Mængde af ganske overflødige "e"er, og jeg forstaar ikke, hvad det skal til, at man skal gøre det, og hvorfor man dog ikke kan skrive det paa almindeligt Danst. "Ch" har nemlig faaet Borge-ret i danst Sprog, i alt Fald fra den sidste berømte Retskrivning blev indført. Jeg vil altsaa henstille, om man ikke kunde blive enig om at gøre den lille Forandring, at man skabede Ordet uden det andet "e". Saaledes som det er her i Rigsdagen, er det jo imidlertid som Regel ikke os, der ere Herrer over, hvorledes et Ord skal skrives; det er noget, som Bureauet besørger efter et Beskikning; men paa dette Punkt, hvor der kan være Tale om udtrykkelig at ville have paa en bestemt Maade et Ord, som for Resten vel ikke findes i den meget omtalte Ord-bog, kunde det være hensigtsmæssigt at gøre denne lille Forandring.

Der næst har jeg en Bemærkning at gøre, som har noget større Betydning end denne. Der findes nemlig i Lovforslagets § 17, 2det Stykke en Bestemmelse om Stempelpligt, som efter sin Redaktion er overordentlig farlig. Der staar nemlig: „Udgives en Check eller anden ved Sigt betalbar Anvisning forinden den deri angivne Udstedelsesdag ... er Dokumentet stempelpligtigt efter Reglerne for lange Beksler og under det for saadanne bestemte Bødeansvar.“ Naar jeg i Dag den 20de Marts modtager en Check, som er dateret den 19de, kan jeg dog virkelig ikke vide, om denne Check er udgivet den 18de, „er Dokumentet stempelpligtigt efter Reglerne for lange Beksler og under det for saadanne bestemte Bødeansvar.“ Disse Regler gaa ud paa, at enhver Thøndehaver, enhver Modtager af et Dokument er ifalden Bøde, og denne Bøde er 40 Kr. for hver enkelt. Altsaa vil jeg, der ikke har noget som helst Middel til at sikre mig, at Bekslen ikke er udgivet forinden dens Udstedelsesdag, være ifalden en Bøde. Det er ganske urimeligt, og det er ogsaa kun kommet ind ved en meget uheldig Omskrivning af det oprindelige Udcast, hvor det fuldstændig rigtig stod, som det skal staa. I det af Professor Lassen og Doktor Thomsen i sin Tid udarbejdede Udcast, der staar at læse trykt i Lovforslaget, som det oprindeligt var forelagt, paa Side 21, hedder det i § 10, 2det Stykke: „Den, som udgiver eller modtager en ved Sigt betalbar Anvisning forinden den i denne angivne Ud-

stedelsesdag“ er pligtig at betale en Bøde. Det kan man passe paa. Jeg kan, naar jeg udgiver en Anvisning, vide, om jeg udgiver den paa en tidligere Dag, end den er dateret; det maa jeg ikke efter Stempeloven, og altsaa skal jeg betale en Bøde. Det skal ligeledes den, der modtager en saadan forinden Udstedelsesdagen; men begge kunne vide det og følgerlig tage sig i Agt. Men saaledes som man har lajet det om her — det maa være kommet ind ved det tredje, thi Dr. Thomsen har ogsaa været med til det andet Udcast, og han kan det ikke være — er det her blevet en Regel som det er umuligt at optage i en Lov uden at paadrage en Mængde uskyldige Mennesker et Ansvar, som de ikke paa nogen mulig Maade kunne undgaa. — Jeg vil derfor foreslaa, at man forandrer det og optager den vel udarbejdede og vel udtænkte Regel i det oprindelige Forslag. En saadan Forandring vil let kunne gøres og vil vistnok ikke møde Modstand nogetsteds.

Det. Hansen: Jeg finder ogsaa, at dette Lovforslag er saa vel overvejet og fortræffeligt baade med Hensyn til Indhold og Form, at det næppe behøver at gøres til Genstand for en grundig Behandling her i Tinget. Det udelukker naturligvis ikke, at man paa enkelte Punkter, hvor man ikke er bunden ved Forhandlingerne med Norge og Sverige, kan gøre Forandringer. I Folketinget har man — og det er vistnok den eneste Rettelse — i § 7, 3dje Stykke, indført Sparekasserne og stillet dem i Klasse med Banker og Bankiers, hvor der er Tale om de saakaldte crosserede Checks. Det forekommer mig, at vi endnu ikke ere naaede saa vidt, at Sparekasser paa Landet og vel næppe nok i Rjøbenhavn fungere som Banker og Bankiers. Det er vist derfor noget forhaestet at sætte Sparekasserne i samme Relation til Checks som Banker og Bankiers. Jeg vil dog ikke stille noget Endringsforslag, da jeg ikke tror, at det i Folketinget vedtagne kan gøre nogen Glæde.

Jeg synes ganske vist ikke om Bestemmelsen i § 8, hvorefter en Accept er ganske uden Retsvirkning. Det strider mod mine juridiske Begreber, at en Mand, naar han har givet skriftlig Erklæring fra sig, hvorved han paatager sig en Forpligtelse, skal kunne sige: Det betyder ikke noget. Jeg erkender dog, at det er et Punkt, hvor man er bunden ved de stedfundne Forhandlinger, og det har vel ikke funnet være anderledes.

Den sidste ærede Taleur berørte Benaelsen „Checks“; han vilde enten have den helt ud, hvilket dog ikke lod til at være hans